

Fontcalent: puja la temperatura

Poques coses han canviat a la presó alacantina de Fontcalent des que, el novembre de 1990, es produïa uns dels amotinaments més llargs i sagnats de la seua història. Les relacions entre la direcció i els funcionaris han anat empitjorant i, a hores d'ara, es troben en el moment més crític.

El passat dia 13 de gener dos funcionaris del centre penitenciari de Fontcalent, José Luis Escobar per part de la CSIF i Gil Castillo en representació de CCOO, presentaven davant el jutjat d'instrucció número 1 d'Alacant una denúncia contra la direcció general d'Institucions Penitenciàries. Els sindicalistes acusaven la directora general de falsificació de documents oficials, prevaricació i nomenament il·legal d'una psiquiatra del centre a la qual pagaven amb fons destinats, en principi, a despeses relacionades amb la salut interna. Aquesta és, de moment, l'última mostra de la deterioració de les relacions entre els funcionaris de la presó i la direcció del centre. Però n'hi ha més. Aquella mateixa setmana el director del penitenciari, Àngel Sanz, va comparèixer dues vegades davant la justícia. La raó, dues querelles en què era acusat de falsificació de document oficial, trencament de condemna i afavoriment de l'evasió, per una banda, i de fer treballar interns en pavellons habitats per directius de la presó, d'altra. La primera de les denúncies fa referència, segons fonts sindicals, a la modificació, en un document oficial, de la data d'entrada d'un reclús que havia gaudit d'un permís després que se li donara per desaparegut durant 2 dies. El segon dels fets denunciats es troba clarament tipificat en el reglament penitenciari i expressament prohibit en un conveni de l'Organització Internacional del Treball (OIT) signat per l'estat espanyol.

ESPASES EN ALT

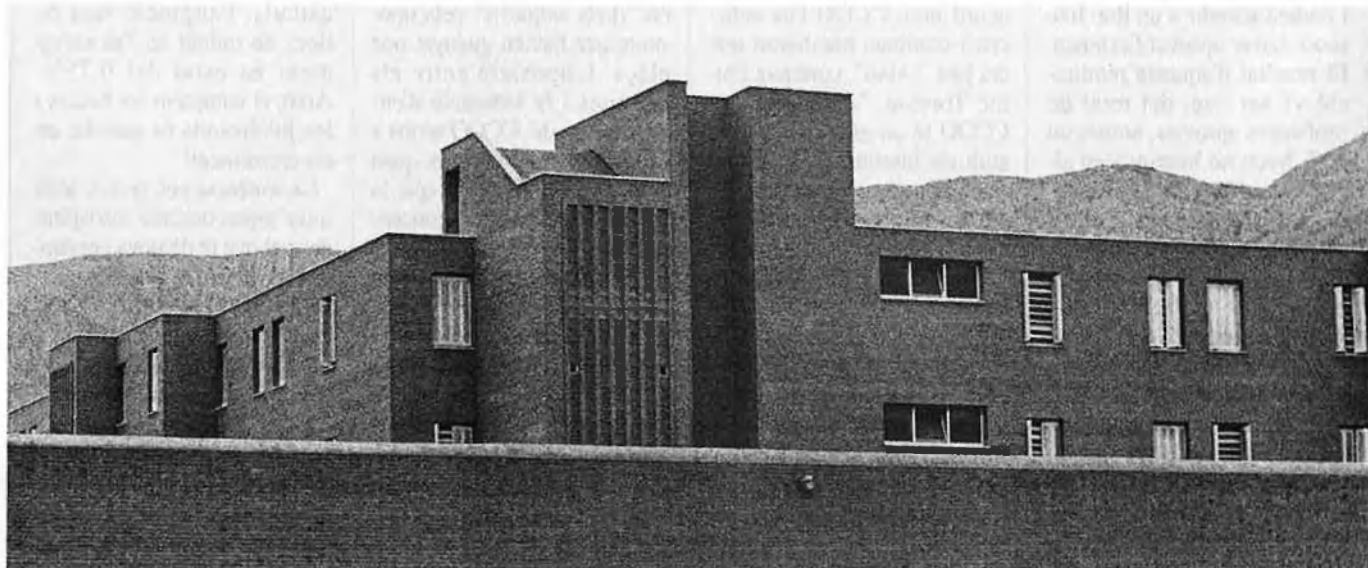
Els enfrontaments entre directius i funcionaris de Fontcalent vénen de lluny. L'encreuament d'acusacions i d'informes que es produí després del motí de novembre de 1990 ha deixat pas a la batalla jurídica. Després de l'amoti-

nament els funcionaris vullgueren deixar clar que la direcció tenia coneixement de l'estat de tensió preexistent i dels rumors que apuntaven cap a la revolta. La direcció, per la seua banda, va responsabilitzar els funcionaris i, amb uns quants expedients, tot quedà solucionat. Els treballadors començaren, aleshores, un pelegrinatge sindical i administratiu que no ha obtingut cap resposta. Per a José Luis Escobar, membre de la junta de règim de la presó pel CSIF, aquesta ha estat la raó que els ha fet entrar per la via judicial. "Hem hagut d'acudir als tribunals perquè han ignorat tots els informes i denúncies que hem fet. Nosaltres busquem la millora de les condicions de treball i el compliment del reglament penitenciari. Si hi ha irregularitats s'han de denunciar". La direcció del centre no s'ha encreuat de braços i ha presentat dues denúncies contra funcionaris. Una que acusa un funcionari

concret d'haver fet desaparèixer una dosi d'heroïna i l'altra, que no té noms, acusa de revelar secrets als funcionaris que advertiren la possibilitat d'un nou motí. Els jutjats són els que hauran de donar ara la raó a uns o als altres, mentre Fontcalent continua sent una de les presons més deteriorades i saturades.

El centre alacantí té en l'actualitat més de 700 interns, però la seua capacitat és de 450. Els mòduls 2 i 3, amb una mitjana de 250 reclusos, estan vigilats per un parell de funcionaris. Els 18 funcionaris que hi ha per torn ixen a uns 40 interns cadascun i les condicions higièniques i d'infraestructura deixen molt a desitjar. Mentrestant, Institucions Penitenciàries busca nous terrenys entre Asp i Oriola per construir una nova presó amb 950 places i que intentaria alleugerir la malmesa Fontcalent. Potser no arriben a temps.

Francesc M. Anton

Fontcalent, una presó vella i saturada.